

Oređownik Urzędowy

powiatu rawickiego.

Przedpłata kwartalna
90 gr.

Wychodzi raz w tygodniu.

- Treść:** 119. Osoby wyprowadzające się na stałe do Niemiec.
120. Waloryzacja rent.
121. Premjowanie bydła.
122. Premjowanie klaczy i źrebic włościańskich.
123. Karty rowerowe.
124. Wyciąg ustawy z dnia 29. maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej.
125. Ogłoszenie policyjne.
126. Ogłoszenie Magistratu.

119. Osoby wyprowadzające się na stałe za granicę.

Niżej podane osoby opuszczają granice Rzeczypospolitej Polskiej na stałe:

- 1) Stolper Albertyna samotna z Rawicza do Niemiec.
- 2) Wähler Georg „ z „ „ „
- 3) Rost Heinrich z rodziną z Jutrosina „ „
- 4) Kosub Wilhelm z rodziną z Bojanowa „ „
- 5) Kasupke Oskar samotny z Sławkowca „ „
- 6) Wagner Hugo z rodziną z Goliny Wielkiej „ „
- 7) Streich Heinrich z rodziną z Miejskiej Górki „ „

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.
Rawicz, dnia 8. czerwca 1925 r.

STAROSTA

(—) Stelmachowski.

L. dz. 6847/25.

120. Waloryzacja rent.

W związku z przeprowadzoną waloryzacją rent otrzymuje Okręgowy Urząd Ziemi w Poznaniu w ostatnim czasie pisma z prośbą o odroczenie terminu płatności pierwszej raty zwaloryzowanych rent.

Okręgowy Urząd Ziemi zawiadamia interesowanych, że odroczenie terminu zapłaty może mieć miejsce jedynie w wypadkach wyjątkowych, jakiejś żywiołowej klęski (pożar, powódź, gradobicie i t. p.) i że w razie zaistnienia takiego wypadku mogą oni wnieść podania o odroczenie terminu zapłaty pod adresem Okręgowego Urzędu Ziemińskiego za pośrednictwem właściwego Powiatowego Urzędu Ziemińskiego.

Oдноśny wypadek musi być zaświadczony na wniosku przez Powiatowego Komisarza Ziemińskiego lub przez oдноśnego Komisarza Obwodowego. Innych wniosków Okręgowy Urząd Ziemiński rozpatrywać ani za nie odpowiadać nie będzie.

Przezes

Okręgowego Urzędu Ziemińskiego w Poznaniu.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Rawicz, dnia 2. czerwca 1925 r.

STAROSTA

(—) Stelmachowski.

L. dz. 6176/25 2.

121. Premjowanie bydła.

Pokazy bydła odbędą się w tutejszym powiecie w wtorek, dnia 16. czerwca 1925 r. według następującego planu:

- 1) wolinie Wielkiej (przed oberżą) o godz. 9-tej
- 2) w Rawiczu przy rzeźni „ 11-tej
- 3) w Mijskiej Górcie ul. Wałowa „ 15-tej
- 4) w Chojnie przed majątn. „ 17,30
- 5) w Dubinku w majątności „ 18,30

Przedstawić należy jedynie bydło czerwone jednomaściste (z wykluczeniem bydła czarno-białego nizinnego) zarówno wielkiej jak i małej własności.

Na pokazach tych będzie Komisja premjowała bydło, wobec tego zaleca się, by jak najszersza warstwa rolników wzięła udział w pokazach przez gremjalne spędzanie bydła. Na premję przeznaczono ogółem 2 500 złotych

W pokazach tych wezmą również czynny udział delegaci Ministerstwa Rolnictwa. Jest zatem bardzo pożądane, aby ilość przedstawionego bydła była jak największa.

P. P. Burmistrzów i Sołtysów proszę o podanie powyższego do powszechnej wiadomości w sposób dotąd praktykowany.

Posterunkom Policji Państwowej polecam stać się w wyznaczonych terminach na miejscu spędu.
Rawicz, dnia 30. maja 1925 r.

(—) Stelmachowski.

STAROSTA.

L. dz. 2708/25.

122. Ogłoszenie!

Premjowanie klaczy i źrebic włościańskich. Tegoroczne premjowanie klaczy i źrebic włościańskich odbędzie się w sobotę, dnia 20. czerwca 1925 r. o godz. 9-ej w Rawiczu na małym placu ćwiczeń koło dworca wschodniego.

P. P. Burmistrzów i Sołtysów upraszą się o podanie powyższego interesowanym do wiadomości.

W A R U N K I.

Premjowania klaczy i źrebic włościańskich.

1. Komisja przeprowadzająca premjowanie klaczy i źrebic włościańskich będzie udzielała włościanom w roku bieżącym, których własność lub dzierżawa nie

przekracza 300 mórg ziemi, na żrebice w wieku aż do trzech lat premje pieniężne. Równocześnie będzie Komisja udzielała za dobre pielęgnowanie koni na całe hodowle zasługujące na wyróżnienie dyplomy. Warunki obowiązujące właścicieli premjowanej żrebicy są następujące:

- 1) Zatrzymanie żrebicy aż do 6 roku życia,
- 2) Przedstawienie jej rok rocznie na wystawach włościńskich danego powiatu komisji premjowania koni (żrebica raz premjowana może być także i w następnych latach stawiona do premjowania,
- 3) W wieku zdatnym do rozplodu stanowienia jej ogierem rządowym typu szlacheznego lub licencjonowanym prywatnie na Województwie,
- 4) W razie nie wypełnienia warunków zwrócić otrzymaną nagrodę Wielkopolskiej Izbie Rolniczej.

II. O ile gospodarz pragnie osiągnąć powyższą nagrodę winien przedstawić również matkę żrebicy, jeżeli ją jeszcze posiada.

Komisja zważa na premjowaniu na dobre chody koni, dobrą i silną budowę oraz prawidłową postawę przedstawionych klaczy i żrebiąt.

Wszelkie kwestje sporne załatwia komisja na miejscu, jej orzeczenie jest decydujące. Nagrodę udziela się tylko w miarę środków stojących W. I. R. do dyspozycji.

Rawicz, dnia 8. czerwca 1925 r.

STAROSTA

(—) Stelmachowski

L. dz. 3152/25 W. P.

123. Karty rowerowe.

Rozporządzenie Ministrów Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z dnia 20. maja 1925 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 26. czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg.

Na podstawie art. 5. ustawy z dnia 7. października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. nr. 89. poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 24 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26. czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. nr. 61. poz. 611) otrzymuje brzmienie następujące:

„Kaźda osoba, jeźdźca na rowerze po drogach publicznych, winna zaopatrzyć się w imienną kartę rowerową, wydawaną według załączonego wzoru: w województwach poznańskim i pomorskim przez miejscową władzę policyjną, a w innych województwach przez władze administracyjne I instancji, które w miastach mogą wydawanie tych kart powierzyć magistratom za ich zgodą.

Karty rowerowe mogą być wydawane na ustną prośbę, lecz przed ich wydaniem, a po stwierdzeniu tożsamości petenta, winien urząd wydający kartę przekonać się, że proszący jest obznajomiony z przepisami ruchu na drogach publicznych, zawartymi w dziale III rozporządzenia z dnia 26. czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. nr. 61. poz. 611) i w dziale F. rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6. lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. nr. 65. 587).

Kartę powyższą winni używający rowerów na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na każde żądanie zaprzysiężonej służby drogowej, organów policji państwowej i urzędów gminnych.

§ 2. Urzędy wydające karty rowerowe obowiązane są prowadzić ich ścisłą ewidencję.

§ 3. Tytułem zwrotu kosztów, związanych z wydawaniem kart rowerowych winien otrzymujący ją uiścić opłatę w wysokości 1 zł.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Kierownik Min. Robót P.: RYBCZYŃSKI
Min. Spraw Wewnętrznych.: RATAJSKI.

Wzór karty rowerowej.

wymiary 10x6 cm. na twardym niebieskim papierze.

Województwo

Powiat

(Władza wydająca)

Karta rowerowa nr.

wydana

urodzonemu w

dnia zamieszkałemu w ma prawo jazdy na rowerze po drogach publicznych Rzspl. Polskiej.

M. P.

(Podpis władzy)

(miejsce i data)

Ważna na rok 192... przy jednoczesnem okazaniu dowodu stwierdzającego tożsamość osoby.

(Na odwrocie)

Ważność karty prolongowano na rok 192...

(miejsce i data) M. P. (Podpis władzy)

Powyższe podaję do wiadomości.

Rawicz, dnia 8. czerwca 1925.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Stelmachowski

STAROSTA.

L. dz. 3161/25 W. S.

124. Wyciąg

z ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23. maja 1924 roku.

(Ciąg dalszy.)

Art. 53. Odroczenie terminu odbycia służby w wojsku stałem może być udzielone.

- a) jednemu żywicielowi rodziny, o ile utrzymanie tej rodziny jest zależne od jego pracy i o ile poborowy ten obowiązek istotnie spełnia,
- b) właścicielom odziedziczonych gospodarstw rolnych,
- c) osobom, odbywającym studia teoretyczne i praktyczne.

Odroczenie terminu odbycia służby w wojsku stałem może być udzielone tylko na przeciąg jednego roku, po którego upływie poborowy, o ile nie uzyska ponownego odroczenia, obowiązany jest stawić się do służby w wojsku stałem.

Art. 54. Za jedynych żywicieli rodzin uważani być mają:

- a) jedyny syn niezdolnych do pracy rodziców, lub też wdowy lub wdowca, oraz jedyny syn nieślubnej matki,
- b) jedyny rodzony lub przyrodni brat osieroczonego i do pracy niezdolnego ślubnego lub nieślubnego rodzeństwa.

Rodzice, o ile ukończyli 60 lat życia, oraz matki samotne, o ile ukończyły lat 45 życia, uważani być mają za niezdolnych do pracy i badaniu w tym kierunku nie podlegają, badaniu nie podlegają również osoby płci żeńskiej do lat 17 włącznie.

Art. 55. Za właścicieli odziedziczonych gospodarstw rolnych uważane być mają osoby, które odziedziczyły w linii zastępczej gospodarstwa rolne, wystarczające na wyżywienie jednej rodziny, a nie przekraczające trzykrotnie takiego dochodu, o ile prowadzą te gospodarstwa samodzielne, jako jedyne źródło utrzymania.

Wielkość gospodarstw lub dochód, wystarczający na wyżywienie jednej rodziny ustali rozporządzenie Ministra Spr. Wojskowych w porozumieniu z Min. Spr. Wewn.

Art. 56. Jeżeli warunki, dla których zobowiązany do służby w wojsku stałem uzyskał odroczenie na podstawie artykułów 54 i 55 niniejszej ustawy, trwają z roku na rok bez zmiany do dnia 1. października tego roku kalendarzowego, w którym kończy 23 lat życia, w takim razie zostaje on wcielony do wojska stałego na pięć miesięcy i przeniesiony po ich ukończeniu do rezerwy.

Art. 57. Odroczenia terminu odbycia służby w wojsku stałym mogą być udzielone:

a) uczniom szkół średnich ogólno-kształcących państwowych lub prywatnych, uznanych przez państwowe władze szkolne za równorzędne z państwowymi, albo uznanych za równorzędne szkół zawodowych, oraz niższych ludowych szkół rolniczych, działających na mocy ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 62 poz. 398) najwyżej do 23 roku życia włącznie,

b) zwyczajnym słuchaczom wyższych zakładów naukowych państwowych, lub równorzędnych przez Państwo uznanych prywatnych, tudzież odbywającym nowicjat zakonny oraz poświęcający się studjom teologii wyznania katolickiego lub innych wyznań chrześcijańskich dla uzyskania święceń duchownych najwyżej do 25 lat życia,

c) uczniom zakładów rabinackich przez Państwo uznanych i nadzorowanych, dla przygotowania się do stanu duchownego, ewentualnie w ciągu lat dwóch po ukończeniu zakładu, celem uzyskania stanowiska duchownego najwyżej do 26 lat życia,

d) osobom z wykształceniem średnim lub wyższym, odbywającym zagranicą praktykę w zakładach handlowych, przemysłowych lub rolniczych najwyżej do 26 lat życia,

e) uczniom, terminującym w rzemiośle u majstrów cechowych, o ile wykażą się poświadczeniem właściwej izby rzemieślniczej lub równorzędnej instytucji zawodowej, wzgl. odpowiedniej władzy przemysłowej, do czasu ukończenia terminu najwyżej do 22 roku życia włącznie.

Dla osób przebywających zagranicą, odroczeń określonych p. a) b) i d) mogą udzielić właściwe urzędy konsularne.

Oznaczenie szkół i zakładów naukowych, wymienionych p. a) b) i c) oraz zakładów handlowych, przemysłowych i rolniczych, wymienionych w p. d) nastąpi w drodze rozporządzenia Min. Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Min. Spr. Wojskowych z Min. Przemysłu i Handlu i z Min. Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 58. Z chwilą ogłoszenia mobilizacji odroczenia tracą moc osoby, które je uzyskały, mogą być rozporządzeniem Min. Spraw Wojskowych powołane do służby wojskowej.

W czasie wojny odroczenia z powodu stosunków rodzinnych, gospodarczych i studjów nie mogą być udzielane.

Art. 59. Prośby o udzielanie odroczeń winny być wnoszone przed dniem poboru, wyjąwszy wypadki, w których okoliczności, uzasadniające prawo do biegania się o odroczenie, powstały po poborze, w tych wypadkach prośba może być wniesiona, nie później jednak niż w ciągu czterech tygodni od chwili uzyskania wiadomości o tych okolicznościach.

Nieusprawiedliwione niedotrzymanie powyższych terminów pociąga za sobą utratę prawa do ubiegania się o odroczenie.

Art. 60. Władzą właściwą do przeprowadzenia dochodzeń w celu sprawdzenia warunków, uzasadniających prawo do ubiegania się o półtoraroczną służbę i odroczenia, oraz celem stwierdzenia niezdolności od pracy kobiet, członków rodziny, w wypadkach odroczeń z art. 54 i 55 jest władza administracyjna I instancji.

Organami właściwymi do stwierdzenia niezdolności do pracy mężczyzn, członków rodziny, są komisje poborowe, względnie komisje rozpoznawcze. Decyzja tych ostatnich jest ostateczna.

O przyznaniu lub odmowie prawa do półtorarocznej służby, lub do odroczeń, orzeka w okresie ogólnego poboru właściwa komisja poborowa, przyrzec komendantowi P. K. U. względnie jego zastępcy przysługuje prawo sprzeciwu.

We wszystkich innych wypadkach władzą orzekającą jest władza administracyjna I instancji w porozumieniu z P. K. U.

W razie wniesienia określonego powyżej sprzeciwu lub nieosiągnięcia porozumienia władz I instancji, sprawę rozstrzyga władza administracyjna II instancji w porozumieniu z dowódcą okręgu korpusu. Gdyby i w tej instancji porozumienie nie zostało osiągnięte, decyduje ostatecznie Minister Spraw Wojskowych.

Poborowy, któremu wymienione powyżej władze odmówiły w I instancji przyznania prawa do półtorarocznej służby lub odroczenia, ma prawo wnieść zażalenie do II instancji w terminie 14 dniowym od dnia doręczenia orzeczenia.

Przeciwko zgodnej decyzji, wydanej w II instancji, prawo dalszego odwołania się nie przysługuje. Gdyby jednak pomiędzy władzami II instancji do porozumienia nie doszło, sprawa zostaje z urzędu przedłożona Ministrowi Spraw Wojskowych, który rozstrzyga ostatecznie.

Wniesienie zażalenie nie odracza wcielenia do wojska stałego.

Koszty stawienia się poborowych i członków rodzin.

Art. 61. Koszty stawienia się poborowego przed Komisją poborową, tudzież koszty stawienia się członków rodziny jego, wezwanych do badania ich zdolności do pracy, ponosi poborowy, względnie członkowie rodziny. Osoby te w razie stwierdzonej niezamieszalności będą przedstawione do poboru, wzgl. do zbadania zdolności do pracy, przez gminę ich miejsca pobytu na jej koszt.

Koszty stawienia się poborowych, tudzież ich członków rodziny mężczyzn przed komisją rozpoznawczą lub do szpitala wojskowego, pokryte będą z budżetu Ministra Spraw Wewnętrznych, wyjąwszy wypadek przewidziany w art. 39.

Rozdział IX. O służbie ochotniczej

Art. 62. Każdy, kto nie został powołany do służby w wojsku stałym dla dopełnienia obowiązku powszechnego służby wojskowej, może być przyjęty do wojska stałego w charakterze ochotnika, o ile:

- jest obywatelem polskim,
- ma ukończonych 17 lat, a nie więcej niż 28 lat życia,
- jest fizycznie zdolny do służby wojskowej,
- przedstawi urzędowi poświadczenie nienaganego prowadzenia się,
- o ile jest niepełnoletni, przedłoży pozwolenie ojca wzgl. prawnego opiekuna na wstąpienie do wojska.

W czasie wojny mogą ochotniczo zgłaszać się do wojska osoby powyżej 28 lat życia, o ile czynią zażalenie do pozostałym warunkom.

Osoby, które bez usprawiliwienia nie uczyniły zadość obowiązkowi stawienia się w sposób, niniejszą ustawą określony, nie mogą przed dopełnieniem tego obowiązku w czasie poboru zgłaszać się do służby w wojsku stałym, jako ochotnicy.

Ochotnikom przysługuje prawo wyboru broni na warunkach, które określi rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 63. Zgłoszenia ochotników przyjmują P. K. U. stosownie do wydanych w tej mierze przez Ministra Spraw Wojskowych przepisów. Przepisy te określają również szczegółowe warunki odbycia służby ochotniczej w wojsku stałym, tudzież stosunek ochotnika do obowiązku powszechnej służby wojskowej z uwagi na odbyty okres służby ochotniczej.

Ochotnicy zobowiązują się służyć w wojsku stałym przez dwa lata a w razie wojny aż do demobilizacji. Gdyby demobilizacja została przeprowadzona przed ukończeniem dwuletniej służby przez ochotnika, ochotnik musi w wojsku stałym odsłużyć miesiące, brukujące do dwóch lat.

Ochotnikom w czasie wojny może Minister Spraw Wojskowych odroczyć uzupełnienie dwuletniej służby aż do czasu, przewidzianego w art. 57. przyczem czas służby ochotniczej zalicza się na poczet służby obowiązkowej na zasadach, które ustali Minister Spraw Wojskowych.

Postanowienia art. 45. i 66 niniejszej ustawy mają zastosowanie do ochotników.

Art. 64. Cudzoziemcy mogą być przyjęci do służby wojskowej jako ochotnicy tylko za pozwoleniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Przez fakt służby wojskowej cudzoziemcy ci nie stają się obywatelami Państwa Polskiego.—

Służba w wojsku stałym, rezerwie i pospolitem ruszeniu.

A. Służba w wojsku stałym.

Art. 67. Poborowi, którzy przy poborze w danym roku uznani zostali za zdolnych do służby w wojsku stałym, ochotnicy, tudzież wszyscy obowiązani do rozpoczęcia w danym roku służby wojskowej, o ile nie uzyskali odroczenia, mają się zgłosić do tej służby na wezwanie P. K. U. w terminie między 1 a 7 października celem wcielenia ich do wojska stałego.—

Wcielenie osób, które uzyskały prawo półtorarocznej służby, może nastąpić w terminie między 20 a 25 czerwca tego roku, w którym kończą szkołę przewidzianą w art. 45. niniejszej ustawy.—

Termin wcielenia osób, których dotyczy art. 56 niniejszej ustawy, oraz ponad kontyngentowanych (art. 66) ustali rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych.

Poborowi, których prośby o odroczenie nie zostały do tego terminu prawomocnie rozstrzygnięte, dlegają wcieleniu do wojska stałego na równi z innymi innymi poborowymi i w tym samym terminie. Z chwilą ogłoszenia mobilizacji może Min. Spraw Wojskowych zarządzić wcześniejszy termin wcielenia do służby w wojsku stałym.

Art. 68. Okres obowiązkowej służby w wojsku stałym liczy się dla wcielonych w terminie, wskazanym w ust. 1 art. 67 niniejszej ustawy od dnia 1 października roku wcielenia, dla wcielonych zaś w terminie po 7 października — od dnia wcielenia.

Termin wcielenia do wojska stałego osób zostających w dochodzeniach sądowo karnych lub dotychczas skazanych na karę pozbawienia wolności, określi rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Sposób postępowania w wypadkach, gdy w terminie, oznaczonym jako termin wcielenia, poborcy okaże się chwilowo niezdolny do służby w wojsku stałym — określi rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych.

Powyższe podaje do publicznej wiadomości.
Rawicz, dnia 8 czerwca 1925 r.

STAROSTA
Stelmachowski.

125. Ogłoszenie

Czerwonka trzody chlewnej w Jutrosinie. świni rolnika Ignacego Kuczkowskiego z Jutrosina Kościelną stwierdził lekarz wet. p. Rochl z Jutrosina czerwonkę.

Powyższe podaje do publicznej wiadomości.

Urząd policyjny, Cierniak.

126. Ogłoszenie Magistratu.

W Orędowniku Urzędowym powiatu rawickiego z dnia 14. maja 1925 r. Nr. 11 treść 91 w tym Przepisy wykonawcze zamiast „do stosunku“ winno być „do statutu“.

W nagłówku powyższych przepisów wykonawczych w wierszu trzecim zamiast „nr. III|25“ winno być „nr. III|24.“

W § 10 zamiast „Kary wymienione §§ 7, 8“ winno być „Kary wymienione w §§ 6, 7 i 8.“

Rawicz, dnia 19. maja 1925 r.

MAGISTRAT.
(—) C z y s z e w s k i.